

23 Ιουλίου, 1993

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΝΔΡΕΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 227/89)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Προσβολή με το ίδιο δικόγραφο τόσο της παράλειψης της διοίκησης να επιληφθεί αιτήματος όσο και απορριπτική απόφαση επί του αιτήματος — Η προσφυγή κατά της παράλειψης είναι απαράδεκτη.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο — Συλλογικές Συμβάσεις — Εκτός αν ενσωματωθούν σε Νόμο ή Κανονισμό δε δημιουργούν δικαιώματα στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου και δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής.

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του, τόσο την παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να επιληφθεί του αιτήματός του για παραχώρηση σ'αυτόν προσωπικής κλίμακας σύμφωνα με απόφαση της Διαιτητικής Επιτροπής ημερομηνίας 21/7/87, όσο και την απόφαση του καθ' ου η αίτηση που του γνωστοποιήθηκε με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Ιδρύματος, βάσει της οποίας το αίτημά του κριθίκε ως αβάσιμο.

15

Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση ήγειρε τις πιο κάτω προδικαστικές ενστάσεις:

20

1. Η προσβαλλόμενη πράξη δεν αποτελούσε εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν υπόκειτο σε αναθεώρηση με προσφυγή.
2. Η προσβαλλόμενη πράξη αφορούσε την εφαρμογή συλλογικής σύμβασης και/ή συλλογικών διευθετήσεων και δεν προσβάλλετο

25

με προσφυγή.

3. Η προσβαλλόμενη πράξη δεν ενέπιπτε στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου.

5

4. Ο αιτητής στερείτο εννόμου συμφέροντος να εγείρει την προσφυγή.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

1. Το θέμα που εγέρθηκε είναι θέμα καθημερινής διαχείρισης, δηλαδή, η εφαρμογή των συμφωνιών και διευθετήσεων.

15

Με την προσφυγή προσβάλλεται η απόφαση-απάντηση-που περιέχεται στην επιστολή του Γενικού Διευθυντή ημερομηνίας 10 Ιανουαρίου, 1989, που είναι το ουσιαστικό θέμα.

20

Εφόσον προσβάλλεται η ουσία του θέματος που περιέχεται στην απαντητική επιστολή δεν μπορεί να προσβληθεί με την προσφυγή παράλειψη εξέτασης του θέματος.

25

2. Συλλογική σύμβαση, εκτός εάν ενσωματωθεί σε Νόμο ή Κανονισμό, δε δημιουργεί δικαιώματα στη σφαίρα του Δημοσίου Δικαίου και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

30

Από τα γεγονότα που έχουν προεκταθεί, ο θεσμός της προσαύξησης εισήχθη το 1970 με συλλογική σύμβαση. Οι διεργασίες και η κατάληξη της περιόδου 1982 και η διευθέτηση αυτή καθ'εαυτή, με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων, οδηγούν στο ασφαλές και μόνο συμπέρασμα ότι η απόφαση που προσβάλλεται δεν εμπίπτει στη σφαίρα του Δημοσίου Δικαίου και, ως εκ τούτου, δεν υπόκειται στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου τούτου. Είναι εργατική διαφορά, είναι απόρροια συλλογικής διευθέτησης, είναι συμφωνία μεταξύ εργοδότη και εργατικής πλευράς, είναι οικονομική διαφορά, αλλά, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη στο νόημα του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kyriakides v. Republic, 1 R.S.C.C. 66,

Theodossiadou v. Cyprus Broadcasting Corporation (1989) 3 C.L.R. 916,

Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027,

Mavrommatis and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1006,

5

Evangelou and Others v. C.B.C. (1985) 3 C.L.R. 1410,

Damianos and Another v. C.B.C. (1987) 3 C.L.R. 848.

10

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής ζητά την δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη και/ή άρνηση του καθ' ου η αιτηση να γνωστοποιήσει στον αιτητή οποιαδήποτε απάντηση σε επιστολή του προς τον καθ' ου η αιτηση, ημερομηνίας 7.2.89, είναι παράνομη και ό,τιδήποτε παραλήφθηκε θα έπρεπε να είχε εκτελεσθεί.

15

Μ. Σπανού-Αναστασίου, για τον Αιτητή.

20

Π. Πολυβίου, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή ζητά τις πιο κάτω θεραπείες:-

25

"Α. Δήλωσιν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η παράλειψις και/ή άρνησις του Καθ' ου η Αίτησις να επιληφθεί του αιτήματος του Αιτητή το οποίο περιέχεται εις την επιστολή των δικηγόρων του ημερ. 17.2.89 και/ή να γνωστοποιήσει εις τον Αιτητή ή τους Δικηγόρους του οιαδήποτε απάντησιν εις την ρηθείσα επιστολή ως προνοείται υπό του Άρθρου 29 του Συντάγματος είναι παράνομη και/ή άκυρη και/ή εστερημένη οιαδήποτε εννόμου αποτελέσματος και/ή έπρεπε να μη είχε γίνει και/ή οτιδήποτε παρελήφθη θα έπρεπε να είχε εκτελεσθεί.

30

35

Β. Δήλωσιν και/ή απόφασιν του Δικαστηρίου ότι η απόφασις του Καθ' ου η Αίτησις, η οποία γνωστοποιήθηκε εις τον Αιτητή κατά ή μετά την 14.1.89 διά της επιστολής του Γενικού Διευθυντή του Καθ' ου η Αίτησις ημερ. 10.1.89, ότι είναι αβάσιμο το αίτημα του Αιτητή όπως θεωρηθεί ως ζημιωθείς υπάλληλος λόγω της καταργήσεως των δύο ειδικών προσαυξήσεων και/ή όπως αποζημιωθεί κατά τον ορθόδοξον τρόπο αποζημιώσεως, διά της παραχωρήσεως προσωπικής κλίμακας, συμφώνως της αποφάσεως της

40

5 Διαιτητικής Επιτροπής ημερ. 21.7.87, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη οιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος και/ή ότι η πράξις και/ή απόφασις του Καθ' ου η Αίτησις όπως μη εγκρίνει και αποδεχθεί το αίτημα του Αιτητή είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη οιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

10 Γ. Δήλωσιν και/ή απόφασιν του Δικαστηρίου ότι η παράλειψις και/ή άρνησις του Καθ' ου η Αίτησις να εγκρίνει και να αποδεχθεί το ως άνω αίτημα του Αιτητή και/ή να επιληφθεί και/ή να εξετάσει το ως άνω αίτημα του, είναι άκυρη, παράνομη και εστερημένη οιουδήποτε αποτελέσματος και/ή έπρεπε να μη είχε γίνει και/ή οτιδήποτε παρελήφθη θα έπρεπε να είχε εκτελεσθεί."

15 Ο δικηγόρος του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, ("Ρ.Ι.Κ."), ήγειρε τις πιο κάτω προδικαστικές ενστάσεις:

- 20 1. Η προσβαλλόμενη πράξις και/ή απόφαση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξις και δεν υπόκειται σε αναθεώρηση με προσφυγή.
2. Η προσβαλλόμενη πράξις και/ή απόφαση αφορά την εφαρμογή συλλογικής σύμβασης και/ή συλλογικών διευθετήσεων και δεν προσβάλλεται με προσφυγή.
- 25 3. Η προσβαλλόμενη πράξις και/ή απόφαση δεν εμπίπτει στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου.
- 30 4. Ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος να εγείρει την παρούσα προσφυγή.

Ο αιτητής κατείχε τη θέση του Επιθεωρητή Μηχανικού στο Ρ.Ι.Κ.

35 Το 1982 έγινε αναδιοργάνωση και αξιολόγηση στο Ρ.Ι.Κ., ύστερα από διαπραγματεύσεις με τις συντεχνίες των υπαλλήλων.

Στις 18 Ιουνίου, 1982, το Διοικητικό Συμβούλιο του Ρ.Ι.Κ. ενέκρινε τη συμφωνία με τη συντεχνία.

40 Δύο ειδικές προσαυξήσεις εισήχθησαν το 1970 και κατοχυρώθησαν με συλλογική σύμβαση στις 20 Ιανουαρίου, 1980.

Το Συμβούλιο αποφάσισε όπως για το υπάρχον προσωπικό συνεχιστεί η καταβολή των δύο ειδικών προσαυξήσεων, αλλά να καταργηθεί για τους νεοεισερχόμενους.

Τελικά συμφωνήθηκε μεταξύ του Ρ.Ι.Κ. και των δύο συντεχνιών η κατάργηση των ειδικών προσαυξήσεων τις οποίες με το προηγούμενο μισθολογικό καθεστώς δικαιούνταν, μεταξύ άλλων, και ο αιτητής.

5

Με επιστολή ημερομηνίας 2 Δεκεμβρίου, 1982, ο Γενικός Διευθυντής του Ρ.Ι.Κ. πληροφόρησε τον Πρόεδρο της ΕΥΡΙΚ ότι "οι ειδικές προσαυξήσεις καταργούνται αλλά το ίδρυμα δεν επιθυμούσε να ζημειωθεί το υφιστάμενο προσωπικό από την κατάργηση" και θα συζητούσε, σε μεταγενέστερο στάδιο, με τις συντεχνίες ορθόδοξους τρόπους για να αντισταθμιστεί η τυχόν ζημία εκεί που πραγματικά υπήρχε.

10

Στις 9 Δεκεμβρίου, 1982, η συντεχνία απάντησε στη διεύθυνση του Ρ.Ι.Κ. με αποδοχή της πρότασης του Ρ.Ι.Κ. όπως έχει προαναφερθεί και με τον όρο ότι θα συστηνόταν μεικτή Επιτροπή, η οποία θα επεξεργαζόταν τους τρόπους αποζημίωσης από την κατάργηση των προσαυξήσεων.

15

Η ίδια πρόταση έγινε δεκτή και από την άλλη συντεχνία, τη ΣΥΤΥΡΙΚ (βλ. πρακτικά συνεδρίας ημερομηνίας 18 Δεκεμβρίου, 1982, και επιστολή Ζένιου, ημερομηνίας 13 Δεκεμβρίου, 1982).

20

Η μισθοδοσία της θέσης που κατείχε ο αιτητής ορίστηκε από το Συμβούλιο του Ρ.Ι.Κ. στην κλίμακα Α12+2.

25

Στις 12 Ιανουαρίου, 1983, ο Προσωπάρχης του Ρ.Ι.Κ. έστειλε στον αιτητή την πιο κάτω επιστολή:-

"Πληροφορείστε ότι με βάση τη συμφωνία για αναδιοργάνωση/αξιολόγηση, από 1/1/81 τοποθετείστε στην κλίμακα Α12+2 και ο τίτλος της θέσης σας είναι Επιθεωρητής Μηχανικός."

30

Ο αιτητής έκτοτε ελάμβανε απολαβές όπως η πιο πάνω επιστολή.

35

Συμφωνήθηκε μεταξύ Ρ.Ι.Κ. και συντεχνιών η σύσταση Μεικτής Επιτροπής αποτελούμενης από εκπρόσωπους των συντεχνιών και της διεύθυνσης για να επεξεργαστεί τρόπους αποζημίωσης των υπαλλήλων που ενδεχομένως θα υφίσταντο ζημία από την κατάργηση των ειδικών προσαυξήσεων. Επειδή όμως δεν επιτεύχθηκε συμφωνία το θέμα παρατέμφθηκε σε διαιτησία.

40

Στις 26 Φεβρουαρίου, 1985, έγινε συμφωνία στο Υπουργείο

Εργασίας για παραπομπή του θέματος της "κατάργησης δύο ειδικών προσαυξήσεων" σε διαιτησία με βάση το Μέρος 11B3(α) του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων. Διορίστηκε από το Υπουργείο Διαιτητική Επιτροπή με αποδεκτό Πρόεδρο, ένα μέλος που υποδείχθηκε από το Ρ.Ι.Κ. και ένα μέλος που υποδείχθηκε από τις συντεχνίες ως παρέδρους. Στις 22 Σεπτεμβρίου, 1986, η Διαιτητική Επιτροπή εξέδωσε ενδιάμεση απόφαση, το ουσιαστικό μέρος της οποίας έχει:-

5
10
15
20
25
30

"(α) Με τις συμφωνίες του Δεκεμβρίου, 1982, οι δύο ειδικές προσαυξήσεις έχουν καταργηθεί για όλο το προσωπικό, σαν προϋπόθεση επικύρωσης από το Δ.Σ. του ΡΙΚ των συμφωνιών στις οποίες είχε καταλήξει με τις συντεχνίες ΕΥΡΙΚ και ΣΥΤΥΡΙΚ, σχετικά με την αναδιοργάνωση/αξιολόγηση (ίδτε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 'Δ1-6').

(β).....
(γ).....

(δ) Η Δ.Ε. αφού μελέτησε προσεκτικά όλη την προφορική και γραπτή μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον της και αφού άκουσε και ανέλυσε με προσοχή την επιχειρηματολογία των ευπαίδευτων δικηγόρων των διαδίκων και μη έχοντας ενώπιον της οποιαδήποτε άλλη εναλλακτική πρόταση από εργατικής πλευράς που να βρίσκεται μέσα στο πνεύμα και το γράμμα των συμφωνιών του Δεκεμβρίου, 1982, καταλήγει, κατά πλειοψηφία, στο συμπέρασμα ότι οι προτάσεις του ΡΙΚ αναφορικά με τους ζημωθέντες υπαλλήλους και τον ορθόδοξο τρόπο αποζημίωσης τους, όπως τέθηκαν ενώπιό της ΜΕΠ με επιστολή του Γ.Δ. του ΡΙΚ ημερ. 30/6/1986 (ίδτε Επισύναψη 4 στην δεύτερη Γραπτή Αγόρευση της Εργοδοτικής Πλευράς), ευρίσκονται μέσα στα πλαίσια των συμφωνιών των δύο πλευρών για αναδιοργάνωση/αξιολόγηση και γιαυτό τις υιοθετεί."

35 Στις 21 Ιουλίου, 1987, η Διαιτητική Επιτροπή εξέδωσε με πλειοψηφία την πιο κάτω τελική απόφαση:-

40 "Α. Επί της ουσίας της εργατικής διαφοράς για τις δύο ειδικές προσαυξήσεις, όπως παρεπέμφθη σαντή από το Υπουργείο Εργασίας, υιοθετεί την ενδιάμεση απόφαση της (ίδτε παρ. 8(2) ανωτέρω) σαν την τελική της απόφαση.

Β. Επί της διαφοράς που προέκυψε στους κόλπους της ΜΕΠ και που ομόφωνα παρεπέμφθη στην Δ.Ε., σύμφωνα με την ενδιάμεση απόφασή της, και ιδιαίτερα τις παρ. 5 και 6, η επι-

στολή του Γ.Δ. του ΡΙΚ ημερ. 30/6/1986 προς την ΜΕΠ αποτελεί την σωστή βάση για έρευνα και επίλυση της διαφοράς πάνω στα δύο επίδικα θέματα, δηλαδή των 'ζημιωθέντων υπαλλήλων' και 'του ορθόδοξου τρόπου αποζημίωσης των'".

5

Στις 16 Οκτωβρίου, 1987, ο αιτητής με επιστολή του στο Γενικό Διευθυντή του Ρ.Ι.Κ., με βάση την απόφαση της Διαιτητικής Επιτροπής για τις ειδικές προσαυξήσεις, ζήτησε να του παραχωρηθεί προσωπική κλίμακα εφόσον ζημιώθηκε από την κατάργηση των ειδικών προσαυξήσεων.

10

Η απόφαση της Διαιτητικής Επιτροπής δεν έλυσε το θέμα. Άρχισαν διαπραγματεύσεις μεταξύ των συντεχνιών και του Ρ.Ι.Κ. πάνω στην απόφαση της Διαιτητικής Επιτροπής, οι οποίες δεν κατέληξαν σε συμφωνία. Μετά από έκδοση διαφόρων ανακοινωθέντων από τις δύο πλευρές, προκηρύχθηκε απεργία.

15

Έγιναν διαπραγματεύσεις πάλι στο Υπουργείο Εργασίας. Στις 30 Ιανουαρίου, 1988, επήλθε συμφωνία μεταξύ του Ρ.Ι.Κ. και των συντεχνιών (βλ. φάκελο ΠΡ 88/87). Βάσει της συμφωνίας παραχωρήθηκε στον αιτητή μια ειδική προσαύξηση από 1 Νοεμβρίου, 1984. Αυτό κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 1ης Αυγούστου, 1988. (βλ. κόκκινο 232 στον προσωπικό φάκελο του αιτητή).

20

25

Στις 6 Δεκεμβρίου, 1988, ο δικηγόρος του αιτητή σε επιστολή του προς τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Ρ.Ι.Κ., που λήφθηκε στις 4 Ιανουαρίου, 1989, έγραψε:

"Έχουμε εντολή παρά του πελάτου μας και του Γρηγόρη Ανδρέου, Επιθεωρητή Μηχανικού στο Ρ.Ι.Κ., να θέσουμε υπόψη σας τα ακόλουθα:

30

1. Ο κος Ανδρέου θεωρεί τον εαυτό του ως 'ζημιωθέντα υπάλληλο' (κατηγορία Β) σύμφωνα με την δεσμευτική απόφαση της Διαιτητικής Επιτροπής ημερ. 21.7.87 αναφορικά με το θέμα των 'Δύο Ειδικών Προσαυξήσεων'.

35

2. Γι' αυτό τον λόγο, μετά την έκδοση της πιο πάνω απόφασης, απέστειλε στον Γενικό Διευθυντή του Ρ.Ι.Κ. επιστολή ημερ. 16.10.87, με την οποία εξητούσε όπως τεθεί ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος το αίτημά του να του παραχωρηθεί προσωπική κλίμακα, που είναι ο 'ορθόδοξος τρόπος αποζημίωσης' σύμφωνα με την απόφαση της

40

Διαιτητικής Επιτροπής.

Αντίγραφο της πιο πάνω επιστολής του κου Ανδρέου, η οποία υιοθετείται διά της παρούσης, επισυνάπτεται προς ενημέρωσή σας.

3. Ο πελάτης μας ουδεμία απάντηση έλαβε στην εν λόγω επιστολή του.

4. Ως εκ τούτου απευθύνουμε την παρούσα επιστολή απευθείας σ' εσάς, και μέσω σας προς το Διοικητικό Συμβούλιο και σας καλούμε όπως ικανοποιήσετε το αίτημα του πελάτου μας.

5. Εμείς και ο πελάτης μας είμαστε πάντοτε στην διάθεσή σας και έτοιμοι να συναντηθούμε μαζί σας, εάν επιθυμείτε, για να σας εκθέσουμε και να υποστηρίξουμε το δίκαιο αίτημα του πελάτου μας." Στις 10 Ιανουαρίου, 1989, ο Γενικός Διευθυντής του Ρ.Ι.Κ. έστειλε την ακόλουθη απαντητική επιστολή: "Αναφερόμενοι στην επιστολή σας ημερομηνίας 6.12.1988 προς τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματός σας πληροφορούμε ότι ο πελάτης σας κ. Γρηγόρης Ανδρέου ενημερώθηκε προφορικά και έγκαιρα για το αβάσιμο του αιτήματός του.

Όπως γνωρίζει ο πελάτης σας και ίσως κι' εσείς, το όλο θέμα των ειδικών προσαυξήσεων διαλαμβάνεται σε συμφωνία που έγινε στις 30.1.1988 μεταξύ του Ιδρύματος και των Συντεχνιών του προσωπικού του ύστερα από μακροχρόνιο απεργιακό αγώνα στον οποίο μετείχε και ο πελάτης σας.

Είμεθα στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε πρόσθετη πληροφορία που θα σας βοηθούσε να συμβουλευστείτε ανάλογα τον πελάτη σας."

Στις 17 Φεβρουαρίου, 1989, ο δικηγόρος του αιτητή με νέα επιστολή του στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Ρ.Ι.Κ. ανέφερε ότι δε θεωρεί την επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Ρ.Ι.Κ. ημερομηνίας 10 Ιανουαρίου, 1989, ως απάντηση στο αίτημά του γιατί "δε φαίνεται να έχει γραφεί κατ' εξουσιοδότηση ή με οδηγίες του Προέδρου".

Η θέση του Γενικού Διευθυντή προβλέπεται από το Άρθρο 9(1) του περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Νόμου, Κεφ. 300Α, (Νόμοι Αρ. 46/59, Α21/60, 20/60, 27/61, 69/61, 26/62, 39/63, 61/72, 52/77, 21/79, 68/85 212/87, 284/87, 9/88, 204/91 και 238/91).

Ο Γενικός Διευθυντής με βάση τα νομοθετημένα καθήκοντα και τις εξουσίες του ορθά επιλήφθηκε του θέματος και έστειλε την απαντητική επιστολή.

Το θέμα που ηγέρθηκε είναι θέμα καθημερινής διαχείρισης, δηλαδή, η εφαρμογή των συμφωνιών και διευθετήσεων στις οποίες έχει γίνει αναφορά. 5

Με την προσφυγή προσβάλλεται η απόφαση - απάντηση - που περιέχεται στην επιστολή του Γενικού Διευθυντή ημερομηνίας 10 Ιανουαρίου, 1989, που είναι το ουσιαστικό θέμα. 10

Εφόσον προσβάλλεται η ουσία του θέματος που περιέχεται στην απαντητική επιστολή δεν μπορεί να προσβληθεί με την προσφυγή παράλειψη εξέτασης του θέματος. (Βλ. *Phedias Kyriakides and The Republic (Minister of Interior)* 1 R.S.C.C. 66· *Maro Theodossiadou v. Cyprus Broadcasting Corporation* (1989) 3(A) C.L.R. 916.) 15

Συλλογική σύμβαση, εκτός εάν ενσωματωθεί σε νόμο ή κανονισμό, δε δημιουργεί δικαιώματα στη σφαίρα του Δημοσίου Δικαίου και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. 20

Στην υπόθεση *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027 επίδικο θέμα ήταν η εφαρμογή όρων συλλογικής σύμβασης μεταξύ των συντεχνιών των υπαλλήλων και του P.I.K. Το Δικαστήριο στη σελ. 1032 είπε:- 25

"However, in our judgment, the provisions of a collective agreement lack the force of law in that, unless adopted as part of the regulations of a public body, they have no application in the domain of public law." 30

Στην υπόθεση *Mavrommatis and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1006 στη σελ. 1022 ειπώθηκε:- 35

"A collective labour agreement does not create rights of public law. By itself, an agreement creates neither rights nor does it impose obligations in the field of public law." 40

In *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027, at p. 1032, a Full Bench case, the Court in dealing with a collective agreement between a trade union and the Cyprus Broadcasting

Corporation had this to say:-

5 'In our judgment, the provisions of a collective agreement lack the force of law in that, unless adopted as part of the regulations of a public body, they have no application in the domain of public law'.

10 Rights in the domain of public law are derived from the Constitution, the statute laws and the subsidiary legislation made thereunder. (See further *Paphitis and Others v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 255, at p. 261).

15 A collective agreement is distinguished from a 'public contract' as this expression is used in the U.S.A. and adopted in the *Republic v. Menelaou* (1982) 3 C.L.R. 419, at p. 431." (Βλ., επίσης, *Evangelou and Others v. C.B.C.* (1985) 3 C.L.R. 1410· *Damianos and Another v. C.B.C.* (1987) 3 C.L.R. 848.)

20 Από τα γεγονότα που έχουν προεκτεθεί ο θεσμός της προσ-
σαύξεσης εισήχθη το 1970 με συλλογική σύμβαση. Οι διεργα-
σίες και η κατάληξη της περιόδου 1982 και η διευθέτηση αυτή
καθ' εαυτή, με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Βιομηχανικών
Σχέσεων, οδηγούν στο ασφαλές και μόνο συμπέρασμα ότι η από-
φαση που προσβάλλεται δεν εμπίπτει στη σφαίρα του Δημοσίου
25 Δικαίου και, ως εκ τούτου, δεν υπόκειται στην Αναθεωρητική
Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου τούτου. Είναι εργατική διαφορά,
είναι απόρροια συλλογικής διευθέτησης, είναι συμφωνία μεταξύ
εργοδότη και εργατικής πλευράς, είναι οικονομική διαφορά, αλ-
λά, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη
30 στο νόημα του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

Η προσφυγή είναι απαράδεκτη και θα απορριφθεί.

35 Το Δικαστήριο κρίνει ότι είναι ανώφελο να επιληφθεί των
λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν και αναπτύχθηκαν.

Η προσφυγή απορρίπτεται.

40 Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
διαταγή για έξοδα.*